

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 7981/2025
21.08.2025. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Марине Милановић, председника већа, Иване Рађеновић и Владиславе Милићевић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., Република Црна Гора, чији је пуномоћник Гордана Бабић, адвокат из ..., против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Милош Андријашевић, адвокат из ..., ради измене одлуке о висини издржавања, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж2 119/24 од 28.11.2024. године, исправљене решењем истог суда Гж2 119/24 од 06.02.2025. године, у седници одржаној 21.08.2025. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж2 119/24 од 28.11.2024. године, исправљене решењем истог суда Гж2 119/24 од 06.02.2025. године, у усвајајућем делу одлуке о главном захтеву и у делу одлуке о трошковима поступка.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж2 119/24 од 28.11.2024. године, исправљеном решењем истог суда Гж2 119/24 од 06.02.2025. године, ставом првим изреке, усвојена је жалба тужиоца и укинута пресуда Другог основног суда у Београду П2 1598/22 од 21.11.2023. године. Ставом другим изреке измењена је пресуда Другог основног суда у Београду П2 512/15 од 08.02.2018. године, потврђена пресудом Апелационог суда у Београду Гж2 417/18 од 14.06.2018. године, а преиначена пресудом Врховног касационог суда Рев 4662/18 од 24.10.2018. године, па је обавезан тужилац да туженом, на име свог доприноса за издржавање, плаћа по 30.000,000 динара месечно почев од 23.11.2018. године док за то буду постојали законски услови, с тим што је заостале рате дужан да

плати одједном у року од 15 дана од дана пријема преписа пресуде, а одбијен као неоснован тужбени захтев да се допринос тужиоца у издржавању ББ у наведеном периоду још умањи до износа од 10.000,00 динара. Ставом трећим изреке, одлучено је да свака странка сноси своје трошкове првостепеног и другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је благовремено изјавио ревизију, побијајући је у усвајајућем делу одлуке о главном захтеву и у делу одлуке о трошковима поступка, из свих законских разлога.

Испитујући побијану пресуду у смислу члана 408. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС”, бр. 72/2011.... 10/2023, у даљем тексту: ЗПП), у вези члана 403. став 2. тачка 3. ЗПП и члана 202. Породичног закона („Службени гласник РС”, бр. 18/2005...6/2015), Врховни суд је оценио да ревизија туженог није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности, а у поступку пред другостепеним судом нису учињене ни друге битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374. ст. 1. и 2. ЗПП, због којих се ревизија може изјавити. Неосновани су наводи ревизије да је у поступку пред другостепеним судом учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 7. ЗПП, односно да је туженом онемогућено да расправља пред другостепеним судом. Према стању у списима, на рочишту одржаном 28.11.2024. године, констатовано је да је тужени у међувремену постао пунолетан, а по извођењу доказа пуномоћници странака су сагласно изјавили да не предлажу саслушање странака у доказном поступку и да су сагласни да се расправа на том рочишту закључи. Притом, према одредбама Закона о парничном поступку извођење доказа саслушањем странака је могућност, али не и обавеза суда, а другостепени суд је оценио да се битне чињенице за одлуку о тужбеном захтеву могу утврдити из других изведених доказа у поступку. Наводима ревизије се неосновано указује да је у поступку пред другостепеним судом учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 1. у вези са чланом 8. ЗПП. Другостепени суд је читањем доказа изведеним пред првостепеним судом и извођењем доказа на расправи одржаној пред другостепеним судом, употпунио утврђено чињенично стање, и на основу савесне и брижљиве оцене свих доказа посебно, као и свих доказа у међусобној вези утврдио све битне чињенице за правилну примену материјалног права и одлуку о изјављеној жалби.

Према чињеничном стању утврђеном у првостепеном поступку и на основу спроведене расправе и допуњеног доказног поступка пред другостепеним судом, тужилац је у браку са мајком туженог ВВ добио сина ББ, рођеног ...2006. године. Њихов брак је разведен правноснажном пресудом Петог општинског суда у Београду П 3093/06 од 11.12.2008. године. Пресудом Другог основног суда у Београду П2 512/15 од 08.02.2018. године, потврђеном пресудом Апелационог суда у Београду Гж2 417/18 од 14.06.2018. године, а преиначеном пресудом Врховног касационог суда Рев 4662/18 од 24.10.2018. године, тужилац је обавезан да на име свог доприноса за издржавање тада мал. туженог плаћа по 500 евра месечно, сваког 1. - 5. у месецу за текући месец, почев од 25.03.2015. године до 12.10.2017. године, а након тога па убудуће по 400 евра месечно, исплатом

законској заступници туженог- мајци ВВ. У то време потребе тада мал. туженог процењене су на износ од 110.000,00 динара месечно.

У међувремену, тужилац је поред сина ГГ рођеног ...2017. године добио још једно дете сина ДД рођеног ...2019. године. Није пријављен као запослено лице, није уписан у регистар пореских обвезника и осигураника у централном регистру, није евидентиран у бази података катастарских евиденција, а од имовине поседује 3 путничка моторна возила и то Renault Megane, Opel Tigra и Volkswagen Touran. Тужилац није имао прилив по рачунима које има отворене у Првој банци Црне Горе и Хипотекарној банци од дана подношења тужбе у овом поступку, тачније последњи прилив је забележен 30.11.2017. године у износу од 13.884,73 евра, а садашње стање по свим рачунима је 0. Тужилац је више пута осуђен због кривичног дела недавање издржавања правноснажним пресудама од 19.05.2020. године, од 11.10.2022. године, од 27.01.2023. године и од 01.10.2015. године, којима је осуђен на казну рада у јавном интересу односно казном затвора која се извршава у просторима за становање. Тужилац живи са малолетном децом и ванбрачним супругом ЂЂ у породичној кући, у заједници са родитељима. Месечни трошкови хране износе око 50 евра, режија око 150 евра, што углавном плаћају његови родитељи, обућу и одећу за децу не купују већ „наслеђују" од рођака, деца су здрава и не примају дечији додатак, трошкови вртића су им укупно 50 евра, а храна је укупно око 60 евра. Ни он ни супруга нису запослени и осим деце немају обавезу никог да издржавају. Тужилац је здрав и радно способан, месечно доприноси колико може, као и супруга која обавља повремене послове. Тужилац у сезони за другог вози туристе по заливу или обавља и друге послове на који начин месечно може да заради 200-300 евра. Раније је повремено радио као поморац за Которску компанију, а никада није радио за Грчку пловидбену компанију. Родитељи су му пензионери, немају апартмане у власништву, нити јахте, немају уштеђевину.

И на страни туженог су у међувремену потребе порасле, јер је у време ранијег пресуђења имао 12 година, а у време доношења побијане пресуде је пунолетан и матурант гимназије. Здрав је и не прима дечији додатак. Одличан је ђак, тренира кошарку и свира клавир. Мајка туженог је у исказу датом пред судом у својству законске заступнице навела да је туженом за одећу и обућу месечно потребно 40.000,00 динара, за храну 35.000,00 динара, за књиге 200 евра, за школски прибор на почетку године 100 евра и још око 2.000,00 динара месечно, да месечни џепарац износи 20.000,00 динара, да му је за ужину потребно 10.000,00 динара, за кошарку и клавир по 4.000,00 динара, да има редовне приватне часове по 2 пута недељно двочас и то да је за часове енглеског потребно 12.300,00 динара месечно, а за часове математике 18.000,00 динара, да на лечење проблеме са лицем месечно издваја 4.000,00 динара и исто толико месечно за козметику, за музеје, концерте и позоришта месечно око 15.000,00 динара, за кошарку око 120 евра годишње за опрему, за мобилни телефон 2.000,00 динара месечно, што када се све сабере и уз редован раст трошкова живота износи око 170.000,00 динара. Мајка туженог остварује зараду од око 43.000 динара и нема других прихода.

Код овако утврђеног чињеничног стања, правилно је другостепени суд применом материјалног права из чл. 154, 160, 162. и 164. Породичног закона оценио да су испуњени

услови за измену односно за смањење обавезе тужиоца да доприноси издржавању туженог.

На страни тужиоца су се од доношења претходне пресуде о издржавању, промениле околности утолико што је поред сина ГГ рођеног ...2017. године добио још једно дете, сипа ДД, рођеног ...2019. године. Поред наведеног правилно је другостепени суд ценио чињеницу да је тужилац по занимању поморац - први инжењер, да је без сталног запослења, да је у претходних пар година, услед проглашене пандемије Covid 19, која је почела да јењава тек 2023. године, био онемогућен да ради и оствари зараду на прекоокеанским пловидбама из којих је у ранијем периоду, како произлази из поморске књижице и извештаја банке, зарађивао знатније приходе, али и да је као здрав и радно способан у могућности да се додатно радно ангажује како би прибавио средстава којима је дужан да издржава сво троје деце, тако што може да у сезони за другог вози туристе по заливу и на тај начин оствари приходе.

Другостепени суд је ценио чињеницу и да су се на страни туженог промениле околности утолико што је у односу на раније донету пресуду, када је имао 12 година, сада пунолетан и да је матурант гимназије, али је и по оцени Врховног суда правилно закључио да износ месечних потреба туженог од око 170.000,00 динара који је одмерила мајка туженог није животно логичан и да се не може сматрати стварним потребама детета тог узраста, односно трошковима које је сносила мајка туженог, имајући у виду да одређене месечне потребе туженог знатно премашују висину зараде коју она остварује.

Супротно наводима ревизије, правилно је другостепени суд применом одредбе чл. 160. и 162. истог закона оценио да је износ на који је тужиоца обавезао побијаном пресудом адекватан да допринесе задовољењу потреба туженог, да му омогући ниво животног стандарда какав ужива тужилац као дужник издржавања, а да притом не доведе у питање егзистенцију тужиоца и других лица према којима тужилац има обавезу издржавања, те да је тако одређени износ, уз допринос мајке туженог, како у новцу, тако и кроз рад, бригу и старање које свакодневно улаже у подизање туженог, довољан за задовољење његових месечних потреба. Ово имајући у виду и минималну суму издржавања која се користи као коректив приликом одређивања потреба примаоца издржавања, као и чињеницу да је тужени у међувремену постао пунолетан, а да тужилац поред туженог има још двоје малолетне деце која нису радно способна, самим тим ни у могућности да својим радом допринесе свом издржавању.

Следом наведеног, по оцени Врховног суда неосновано се ревизијом туженог указује да нису испуњени услови за измену раније правноснажне пресуде, односно да се допринос тужиоца издржавању туженог утврди у вишем месечном износу од износа на који је тужилац побијаном пресудом обавезан, јер то не би било у складу са критеријумима прописаним у члану 160. Породичног закона. Удовољењем захтеву туженог би дошло до несразмерно већег превалывања терета обавезе издржавања са једног родитеља на другог, конкретно са мајке на оца, иако су они једнаки обвезници издржавања.

Врховни суд је ценио и остале наводе ревизије, којима се не доводи у сумњу правилност побијане пресуде, због чега ти наводи нису посебно образложени, па је применом члана 414. ЗПП одлучио као у изреци.

**Председник већа - судија
Марина Милановић, с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**